

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ.

Број 51.

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година VII.

НАРОДУ ДУНАВСКЕ БАНОВИНЕ

Народе, бановине дунавске, Народе сељачки, вредни, поштени и намучени! Народе који преораваш ове равнице. — Овај амбар наше државе — који си се од некога јуначки носио са свима душманима наше нације, теби бих народе хтео да завириш у душу. Да видим тишти ли те још нешто? Да видим народе јеси ли пре-болео ране, које ти зададоше љути партизани и народни измењари? Јесу ли мирна твоја лепо ушорена села, јесу ли пуни амбареве. Орили се песма по „рогљевима“ и дуж твојих пространих Њива, даје ли се „Цару цареву, а Богу божје“ јеси ли народе срећан и задовољан? Такве ме мисли за-окупљају данас, и радовао бих се искрено, када бих знао, да сте сви срећни и задовољни, да су минули црни дани, и да нам је свима свануло. И ако не живим на селу, муче ме бриге народне, слушај, распи-тујем се, подстичем на даљи истрајан рад ентузијасте и храбрим још ону шачицу скептика. Нека ми се за ово не замери, ја ово не истичем као неку своју врлину, ја ту само вршим своју грађанску дужност.

И хвала Свевишњему, ја чух од твојих првака народе, од оних којима на срцу лежи твоја судбина, да је пошло све на боље. Чух да се измирише су-седи, који беху завађени због „радикализма“ и „демократизма“ — то је отприлике ово што би ти народе рекао: „Није шија него врат“ — и да се сада мисли само о томе, како ће боље родити пшеница и ку-куруз, јер се зна да је полити-ка државна у добрим и сигур-ним рукама, у рукама Њ. В. Краља. Можеш бити спокојан народе, јер је то доиста тако. Можеш бити поносан на свога Владара, јер таквог Владара нема ни један народ. Можеш бити миран за будућност твоје деце, јер је Велики Краљ уда-рио темеље једној таквој држа-ви, која је чврста као гранит, и коју неће моћи оборити ни највеће олује. Он је за нас Краљ над Краљевима, јер је крв наше крви, разуме и осећа наше невоље, и са народом заједно стоји и пада.

Велики Краљ је изабрао себи за сараднике људе, којима нека је свака част и хвала, за њихов досадашњи рад. Ти су људи доказали како треба служити своје народу. Из почетка смо сви били по мало „неверне Томе“ јер су и то били пар-тијски људи, али кроз кратко

време се уверисмо да су ти људи потпуно схватили интен-ције Владоачеве, тиме се ста-вили изнад свих досадашњих министара партизана, и по-стали прави изабраници на-родни, и његови мишљеници.

Тако зване мудре главице и интелектуалне бадавације го-воре о просвећеном апсолу-тизму, позивајући се на запад-њачку демократију, и кукају за парламентом, где се скуп шарла-тана уметао мозговима. Нека њих, нека они кукају, нама је добро и овако. Не само добро, него куд и камо боље. Нека нам се никада не поврати пар-ламенат, у коме су се посла-ници служили амалинским реч-ником! Нека нам се више ни-када не поврате они фамозни избори, који су гутали народне милијоне! Сахранили смо тај парламенат дубоко, и канда се неће тако брзо повампирити. У осталом народу ће увек бити добро оно, што буде хтео ње-гов Краљ. И ово садашње ста-ње је хтео Он, јер су то изи-скивале државне и народне по-требне, и нека остане ово овако све дотле, докле то Он наш Велики Краљ буде сматрао за потребно.

Држећи високо заставу ин-тегралног југословенства, цео народ је уз свога Краља, и о-добрава политику данашње вла-де, јер је то влада, поштења, рада и напретка.

Народ Дунавске бановине, ако устреба знаће и доказати, да је он кичма државе, да неће поклекнути ни у најтежим ча-совима, и да нема такмаца у његовом раду и поштењу, као и у његовом несеквичном пат-риотизму.

Суботица, 18 новембра 1930.
ГАВРА РАКИЋ.

Са прославе у Н. Саду

И ове године је рођендан Њ. В. Краља Југославије Алексан-дра I прослављен у Новом Са-ду на најсвечанији начин. Све радње су биле затворене, а град искићен заставама. У сви-ма црквама су одржана благо-дарења уз присуство свих вој-них и цивилних власти, разних корпорација и установа, као и осталог грађанства. Пред ко-мандантом армије, армијским генералом г. Јовановићем па-радне трупе су извеле дефиле, а затим је Бан госп. Светомир Матић примао честивтања. Уве-че је у позоришту одржана свечана претстава, а у Официр-ском дом официрски бал.

Пројект закона о социјалном осигурању

Министарство социјалне по-литике и народног здравља из-радило је пројект закона о со-цијалном осигурању и упутило га је на мишљење свима посло-давачким и радничким комора-ма, као и заинтересованим властима.

Овај пројект је израђен на основу мишљења и примедба заинтересованих комора на по-стојећи закон о осигурању радника, који је донесен 1922.

Овим ће се законом осигу-рати радници за случај изне-моглости, старости, смрти, не-среће и болести.

Овај пројект закона упро-шћава администрацију уреда, појачава државни надзор, уво-ди у живот осигурање за слу-чај изнемоглости, старости, и смрти и смањивање у извесној мери принос за поједине вр-сте осигурања.

У пројекту је предвиђен принцип обавезности осигурања. Та обавеза по закону настаје, чим једно лице ступи у ра-дни однос.

Из обавезе осигурања изузи-мају се лица, чији приходи премашају 72 000 динара го-дишње.

Затим је усвојен принцип централизације осигурања у једном заводу и спровођење спровођење осигурања по ње-говим месним органима. Прин-цип организације се усваја и стога, што је и у пракси ут-врђено да је и по финансије осигурања најповољнија форма администрације. Овим закон-ским пројектом се унифицирају све врсте осигурања и спрово-ди се осигурање за случај бо-лести, несреће, изнемоглости, старости и смрти са свеукуп-ним приносом од 10 посто обезбеђене наднице.

Управа уреда за осигурање базира се на начелу самоупра-ве, која је дата у руке радника и послодавца. Једну трећину чланова самоуправних органа уреда именује министар соци-јалне политике и народног здравља из редова радника и послодавца, чиме се у изве-сној мери појачава државна контрола, поред оне која је иначе предвиђена законом.

По пројекту држава се анга-жује давањем извесне помоћи централама за осигурање у случају несреће и осигурање за случај инвалидитета.

Здравствену службу врши кадар лекара, чиновника и уго-ворних лекара из разлога, што се систем слободног избора лекара показао у пракси као штетан и скуп.

Осигурање за случај неупо-слености уредиће се посебним законом. До доношења тог за-кона неупосленим радницима пружа ће се потпоре по пре-писима о давању помоћи неупосленим радницима.

Обавеза осигурања постоји за ова лица: Сва лица, која на подручју Краљевине Југо-славије стално или привремено а на основу ма каквог радног односа дају своју телесну или умну радну снагу под најам, осигурана су без обзира на спол, доба живота и држављан-ство по одредбама овога за-кона.

Међу лица обавезна на осигурање спадају такођер ученици (шегрти, научници, вежбаници (практиканти, волонтери), уче-ници у радионицама јавних учевних завода (занатских, обртних школа и т. д.), а и таква лица, која услед недовр-шене своје спреме уопће не добивају плату или надницу, или је добивају мању од оби-чне. Министар социјалне поли-тике и народног здравља може на предлог Средишњег уреда за социјално осигурање у ин-тересу самог осигурања или дотичних лица наредбом изузе-ти из обавезе осигурања уче-нике појединих учевних завода.

На осигурање су обавезни и они, који се баве најамним ра-дом у својој властитој радио-ници или стану по нарудби и за рачун других лица, која се ба-ве занатом (обртом), трговином или индустријом (кућни радни-ци), па и у том случају, ако сировине и помоћни материјал набављају сами, и кад узгредно раде и за свој властити рачун.

Посада домаћих поморских и речних бродова обавезна је на осигурање и кад се ови бродови налазе у иностранству.

Сва лица, која се баве кућ-ном (домаћом) индустријом, обавезна су такођер на осигу-рање по овом закону.

Министар социјалне полити-ке и народног здравља прописа ће посебном наредбом на који ће се начин ово осигурање провести.

* РОГАШКА СЛАТИНА. — Као неопходно потребно дије-тичко столно пиће које веома угодно делује на пробаву пре-поручује Вам се чувено врело ТЕМПЕЛ. Мешано са вином и воћним соковима даје Вам из-врсна освежавајућа пића. Тра-жите је у свакој радњи.

Са прославе г. Радослава М. Веснића

Нови Сад и новосадско грађанство дали су видно и лепо признање једном националном раднику, који је истински и заслужио да му хонорише његов 25-годишњи труд и рад на јавном послу. Г. Веснић управник нашег народног позоришта у Новом Саду на врло свечан и срдачан је начин прославио 25-годишњи јубилеј свог уметничког, књижевног и новинарског рада у понедељак 15 овог месеца.

Пре подне слављеник је примао честитке у зимској башти хотела „Слободе“. Слављеника је прво поздравила цела позоришна трупа корпоративно, затим делегација новинарског друштва, просветног одељења банске управе, те претставници многих просветних, културних и хуманих друштава и многобројни пријатељи и поштоваоци слављеника, који је закуском почастии своје честитаре.

Увече је одржана свечана претстава у великој дворани „Слободе“. Пре почетка претставе на бини су били искупљени сви чланови позоришне дружине и претставници друштава. Г. др. Пера Адамовић главни градски физик и потпретседник Друштва за српско народно позориште поздравио је лепим говором јубилара у име овога друштва, г. г. Трива Милитар предао је уз неколико срдачних речи г. Веснићу леп поклон новосадске позоришне публике и поштовалаца слављеникових. Г. Драгољуб Сотировић полетним и дирљивим говором је честитао слављенику у име његових ратних другова резервних официра, а г. Орловић је у име чланова позоришне дружине предао диван сребрни венац и писаћи прибор, дајући у лепом говору израза осећајне другарске пажње према управнику. Техничко особље пак позоришта предало је г. Веснићу леп свежањ цвећа, а осим тога прочитани су бр-

зојавни поздрави осталих позоришних управа из државе.

До суза дирнут и ганут г. Веснић се топло захвалио како говорницима тако и свој позоришној публици на указаној пажњи и даровима. Публика је слављеника бурним аплаузом поздравила и неколико пута изазвала на позорницу.

После ових поздравних говора приказан је комад г. Веснића друштвена драма „Брак из љубави“. У драми се приказује разорена брачна срећа једног младог брачног пара у послератној престоници; мужа мучи љубоморност због недужне симпатије једног непријатељског официра за време окупације; супружници се заглибују у хучном и коруптивном друштвеном животу; на послетку се појављује и женин удварач из окупације и муж, иако је добио од њега свечана уверења о невиности жениној, ипак коначно кида и пушта је, јер је брак разорен.

Драма је верна слика послератног нашег друштвеног живота и пуна је не само оштре сатири него и осећајности и дирљивости. Гђа Бандић и г. Бандић у главним улогама дали су необично лепу и стилску игру, а г. Сотировић, гђа Илић и г. Орловић играли су такођер одлично. Публика је писца у више махова акламирала, Сала је била одлично посећена, а међу посетиоцима био је и г. Бан Св. Матић са госпођом, г. подбан М. Николић, начелници банске управе г. г. М. Секулић и Ј. Краснојевић, градски начелник др. Бр. Борота, г. Матеја Рајинић ком. арт. пука и многа најотменија новосадска публика.

После позоришне претставе била је у зимској башти пријатељска вечера чланова дружине и слављеникових пријатеља; на вечеру је пало више лепих здравица, а уз весело расположење била је и игранка,

и изнад свих приказа, који су привлачили народ у позориште из скровитих и чедних домова, где је он из преобилних извора народних песама све то већ тачно познавао, све то причао и препричавао, певао, гудио, славио и — надао се. И каква радост, и какви управо светови радости: да сад у слици и прилици види своје старе познанике, о којима је толико слушао: Неманиће, Југ-Богдана и Југовиће, цара Лазара, Милоша Обилића, Краљевића Марка, Косанчића, Топлицу и т. д. Стање психе народне не да се речима описати кад је се са позорнице заорила песма: „Док је нама Милоша јунака“, „Да славио крсно име свето“, „Гради царе, Раваницу цркву“, „Два се тића побратила“ и т. д. Негде је бујица осећаја тако преплављивала публику да је и сама певала те песме с глумцима. Вршчани, горштакко-песнички настројени и дубоко нападани дахом Ђурђа Смедеревца са његове Вршачке куле, још су додали песму, коју је пре поласка у косовски бој певао стари Југ-Богдане — молитву: „Смилуј се Боже свети и спаси, спаси нас“.

Уз историјске приказе лако се после примао и све већма ширио и низ сваковрсних других изворних и преведених позоришних дела. Но они који су решавали која дела да се прикажу, врло су велику пажњу обраћали на то да се на позорницу износе само така дела, која стоје у служби морала. Било је у овим делима много пута и јачег шибања појединачних и друштвених мана, али и то је народ врло радо примао, јер је сам и знао а и усвоји онај аксиом: „Позориште је школа“.

Вежа између народа и позоришта била је силно и необично јака. Права једна породица.

Лако ће се разумети онда, да је народ наш, волећи позориште, волео и глумце као чланове шире породице. Призивао их је у домове, указивао им свугде сваку пажњу, приређивао им прославе, давао им поклоне у знак пажње и сећања и уопште никад и ничим није им учињено ништа што би могло и сенку сумње навући код њих е нису своји међу својима.

Деца су тако рећи трчала поиздаље за сваким глумцем и шапутала међу собом: то је овај и овај, тај је играо Милоша Обилића, овај цара Лазара, Мурата и т. д. И сад су тадањој деци у памћењу: силна и грандиозна фигура Саве Рајковића, Николе Зорића, бејаше висок и витак, па онда свагда у неизвештаченој отменој пози господствени Ружић, те живахни и весели Пера Добриновић, озбиљни Андра Лукић, па рођени за Вука Бранковића Васа Марковић, те Ник. Недељковић, Мита Коларовић, Ник. Рашић, Лазар Лугумерски, Лаза Телечки, Ђорђе Рајковић, Марко Суботић, па Иванђанке сестре Поповићеве: Драгиња Ружић, Јеца Добриновић, Софија Вујић и ћерка јој Милка Марковићка те Тинка Лукић, Сара Добриновић и т. д.

За све ове глумце и глумице може се још рећи да беху лепог и финог понашања и да су свагда оправдали указану им пажњу и поштовање. Ово треба да се истакне нарочито и за то, јер то не беху људи школовани, осим неких изузетака, него понајвише људи из наших средњих сталежа. У тим слојевима бејаше врло много људи, који бејашу велики „љубитељи чтенија“ и врло добри познаваоци књижевности. Сећам се једнога занатлије Сомборца, који је 1881 седећи у публици, говорио на памет упоредо са сваким глумцем целу Стеријину „Покондирену тикву“. Стари глумци беху раније ових занимања: Зорић кројач, Ружић ћурчија, Добриновић бербер, Лукић бравар, Рашић кројач, Суботић трговац. Веће школе су учили Лаза Телечки и Сава Рајковић.

Г. Ђорђе Бакаловић.

Из кола тих старих војвођанских мушких глумаца остало је, колико нам је познато, у животу само још њих троје и то: Мита Спасић, Михајло Динић и Ђорђе Бакаловић. Остале већ давно покрива црна земља. Само овда онда понеки савременик спомене по неко то старо име или исприча по неку епизоду из живота тих глумаца.

Тако спомињу понеки и Ђорђе Бакаловића из многих његових улога, као „Библиотекара“, Маркиза у „Лон Цезару од Банана“, Јована слугу у „Љубавном писму“. Никицу у „Старом Баки и т. д. и спомињање га док се не изгубе и последњи живи сведоци.

Али има Ђ. Бакаловић и своју прекоморску историју. Кад дође Светски Рат, њему би суђено, да у 58 год. живота и у нашој привременој трагедији узме активног учешћа. Идући пешке преко Албаније преко крвавог трња а кроз чељуст смрти, приспео је, уз поуздану и честу пратњу непријатељских аероплана и сумарена из Санђована, до талијанске Бриндизи, па до Крфа и од Крфа до Марсеја а од Марсеја да стигне на Корзику. Ту је Бакаловић у дивној оној природи, на заносно мирисној Корзици, за коју је Наполеон рекао, да би везаних очију, пронесен кроз свет и донесен на Корзику, по мирису је познао, — провео равно 3 год. и 3 месеца. У

Из старих дана Српског Нар. Позоришта Пред прославу госп. Ђорђа Бакаловића, глумца

1880—1930

Тешко да је и у којем народу у историји света било такога одушевљења за позориште, па и за глумце, као што је биго у предратној Војводини. Сваки долазак Срп. Нар. Позоришта у неко место бејаше свагда прави историјски догађај. Чланови месног позоришног одбора највредније учине све припреме да боравак позоришту у тој средини буде угодан у сваком погледу а нарочито пак, да се обезбеди материјални успех миломе госту, које је од милоште названо Народним Мезимчем.

Само мало треба мислити, па се се одмах сам одговор дати: откуда толико велика, управо безгранична љубав према позоришту. Цела поколења народна од пропасти косовске рађала су се и одрашћивала у сталној и никад непрекинутој традицији старе славе краљева

и царева и у тешком болу због Косова а уз то и у вечитој нади: тећ' ће вода куд је текла. Цела душа српскога народа била је испуњена том треперавом садржином, која је у секунди реаговала на најмањи шумањ: где ће наћи одјека, а камо ли још кад јој се дала могућност да види не сан на јави него јаву својих снова: приказе на позорници славе и величине народне, краљеве и јунаке у китњастом оделу старог господства и богаштине, оно што је било велико и славно, што народ народом чинише, оно што је Змај у својој дивној песми „Вили“ онако лепо изразио:

„Видео је славу и јунаке,
По сто срца у грудима једним,
Једну снагу међу стотинама..“

Да, историја и историјски прикази били су први од свих

кругу Срба узмаклица, па и Француза, он је небројено пута својим лепим певањем и шаљивим приказима развеселио тужну браћу и друге слушаоце.

Честитамо прославу педесетогодишњице нашем старом глумцу Ђорђу Бакаловићу са жељом: да још дуго буде оран и чио и да са последњим старим морнарима са брода Срп. Нар. Позоришта још дуго подсећа на труде, напоре и лаворе старих народних позоришних неимара.

Љубомир Лотић.

Порез на нежење

Бадава лечници тврде да је живот у браку дуготрајнији, срећенији и здравији. Ипак у садашње време има највише неочењених. Шта је томе разлог разни су коментари. А као један најважнији навађа се страх од брака.

Многи мисле да данашње самосталне и еманциповане женске нису за брак. Но та тврдња не стоји. Шта више оне својом интелигенцијом и знањем могу допринети да таква брак буде један од најсрећнијих. Али и то само оне које су остале и крај свог школовања скромне и штељиве и на висини моралног поимања. Такве и крај свог јавног рада одржавају свој дом срећно и налазе у њему мир и задовољство.

Али на жалост иступ у самосталност многих женских није од њих створио женске које ће очувати кућевни и обитељски живот, већ их је начинио многе демимодкињама и расипницама. Луксуз, провађања, тоалете, пушење, нерад и немарност спрам кућевна посла, завладале су њима.

Није онда чудо да млади људи радије остају неочењени већ да узму себи на врат несрећену и лакомислену жену.

Данас није ништа ново да таква женска која је еманципацију у том смислу схватила путује у Друштву човека који само оне за њу да троши. По гостионама даје се од њега частити, флиртује и провађа се по купкама и излетима до крајњих граница, мењајући често те назови веренике и пријатеље догод јој исти испуњавају обесне захтеве и њене жеље остварују.

Наравно да такав живот год нежењама, могу се забавити мењајући предмет својих симпатија. Пуст, слободан и безбрижан живот убија у њима све осећаје. Такве пријатељице и привремене веренице надокнађују и обитељ. Чак ни старост не може да им смета, главно да имају новаца а он све надокнађује.

То су ти проблеми и загонетке о смањивању обитељска живота и брака и једини разлози који су узрок целибата.

Крај тога су ништетни сви лечнички докази и статистике о дужини живота. Расипна и необуздана жена тај би живот и у браку скратила и од мужа начинила роба, дефрауданта који јој никад неби могао доста новаца створити.

Зато је и оправдано што се многи боје брака. Јер сваки није кадар да изабере жену коју красе све врлине будуће мајке и домаћице.

Стога се сумња да ће и распис пореза упливисати на данашње многобројне нежење. Лака срца они ће за своју слободу и тај бол допринети. Особито они имућнији а сиротиња се и

онако жени небојећи се горе наведених разлога које за њих и не важе.

Једино преображајем друштвених прилика моћиће се надати сношљивијем животу и када се почне жигосати свака несрећеност која је наступила инвазијом проблематичних женских и њиховом офанзивом на новчанике данашњих нежења.

НОВОСАДСКЕ ВЕСТИ

— **Одликовање Новосадана.** Њ. В. Краљ изволео је одликовати Југословенском Круном IV. степена банског велика и новосадског великог трговца г. Јулија Кона, а његову госпођу Јелену и професора овдашње Мушке гимназије г. Глишу Мирковића орденом Светог Саве V. степена.

— **Чајанка.** Добротворна Заједница Српкиња Новосадкиња удружена са Српским народним позориштем приређује у недељу 21 децембра 1930 год. чајанку са овим програмом: 1. Кукавица, комедија у једном чину од Глингера и Таусига; 2. Песме, пева г. Клокочки;

3. Игре, изводи г-ца Бркићева; 4. Шансоне, пева г-ца Астрова. За време програма играња. Почетак у 4 сата после подне. Улазница 15 динара од особе, ђаци 10 динара.

— **Оснивање аутоклуба.** Г. др Александар Адамовић, др. Мита Арадски и Јован Ђулум покренули су у Новом Саду акцију за оснивање секције Југословенског аутоклуба. Пошто се је до сада пријавило око 50 интересената биће већ скорих дана сазвана прва конституирајућа скупштина.

— **Пленарна седница новосадске коморе.** У недељу 21 децембра одржаће се пленарна седница Трговачко-индустријске и занатске коморе у Новом Саду, последња по реду у овој години. На овој седници председник Коморе г. Коста Миросављевић даће један опширан реферат о привредним приликама, које су владале на подручју ове Коморе у току године.

— **Закон о обавезном осигурању послодаваца.** У петак су у Н. Саду одржане конференције претставника Трговачко-индустријске и занатске

коморе, Удружење трговаца и индустријалаца и Савеза индустријалаца, на којима је претресан пројект новог Закона о обавезном осигурању послодаваца. На овој конференцији формулисано је гледиште овдашњих послодаваца-привредника по овом законском пројекту.

— **Оснивање савеза мотоциклиста Дунавске бановине.** Ових дана у Новом Саду одржан је састанак претставника појединих бициклических и мотоциклических клубова из Дунавске бановине на коме је донесена одлука да се оснује Савез свих клубова из Дунавске бановине. Досадањи мотоциклически клуб, који је постојао у Новом Саду, спојио се са Ахилес бициклическим клубом, који ће се од сада звати: Ахилес мото и бициклически клуб. У најкраћем времену одржаће се завредна скупштина делегата на којој ће се извршити конституисање савезне управе.

* Најкукуснији **БОЖИЋНИ ДАРОВИ** јесу **БОНВОНЕ** марке **ШМИДТ** паковани у луксузним кутијама и елегантним касетама. Сваки артикл у оригиналном омоту носи име **Viktor Schmidt & Soehne Wien.**

ДРВО, УГАЉ, КОКС. — Дрвара Д. Вјелић, Нови Сад. Телефон 20-10.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

У недељу, 21 децембра даје се у новој режији Нушићева комедија „Пут око света“. Ову ствар публика увек радо гледа и комад увек пуни кућу. Од свих нушићевих комедија, ова му се сматра као једна од најуспешнијих. Овога пута улогу Јованчета мицића играће г. Савић, док ће ускоро после њега играти г.г. Хаџи-Динић и Добрић. Интересантно ће бити за публику да упореди игру ова три глумца, који Јованчета играју сваки на свој начин. — Као последње две премијере до краја овог месеца, а то значи до краја бављења Народног позоришта у Новом Саду, играће се ускоро најновија драма г. Душана Николајевића, познатог публицисте и драмског писца „Прекомртвих“. За ову претставу чине се велике припреме. По нарочитом одобрењу писца, његова драма ће се играти у Новом Саду пре него у Београду.

Градска болница је имала малу капелу. У дну парка, пуном јелки и борова, беше она подигнута. Скромна. Тиха. Симпатична. На топлу жељу једне матере, чији је син јединац умро овде, у болници, једне тихе и кишовите јесени, она се саградила. У њој је вазда горела свећа пред Распећем, за покој душе му, а мати долазила, горко плакала и дуго се молила.

Суморно звоно са капеле, јављало се јутром и пред вече. Беше то уобичајено. Звонио је стари баштован, добар и пуно лепих речи.

И тога дана, драга моја, када си ти остављала овој свет, кога си ипак волела, мало звонио са капеле јецао је под руком старог баштована. Оно је оплакивало твој удес и растанак са овим светом. Једно тужно збогом, чуло се јасно, што се претварало у плач.

Добро створење моје! Више те немам! ... Са побожношћу улазим у капелу и тихо приступам Распећу. Сузе ме даве. Постајем побожан, са душом детета, сачуване од удараца живота.

Палим воштаницу. Немирно се повија пламен.

„Стари, жеља ми је да воштаница сваки дан гори, за покој душе пред овим Распећем“.

Речи ми се губе. Изазим из капеле. И као да чујем речи:

„Биће по вашој жељи.“
(„Суморни акорди“).

Сахранили су те, драга моја, једно топло, ведро после подне августа месеца, када је сунце раскошно сјало. Цвеће је ваздухом мирисало а мале ласте живо и весело разговарале у парку болнице. Све беше насмејано, пуно живота и јасне жеље за истим.

А ти си га остављала, у цвету твоје младости, остављала за вазда. Јадно дете моје

Твоја нежна душа беше тако жељна одмора од патњи, што је имала од живота. Ударци су били и сувише јаки за твоја леђа и суморан терет умрлих илузија, које су одмах умрле, чим су дошле на свет.

Душо моја! У моментима агоније, из твојих очију, читао сам велику љубав за сунцем и даном. Твоје речи о томе слушао сам често. А сада.

Лагано се креће мали спровод градском гробљу. Мршава гладно кљусе вуче кола. Сандук је бео. Од дрвета. Сиромашан. На њему венац ружа. За колима иду две три жене. Плачу. Тихо говоре. То је сва пратња.

Градско гробље је близу. Са гробљанске капеле звоно цикне. Гроб је ископан. Нов стан. Чека. О, дођи — у моје хладно наручје! —

(„Суморни акорди.“)

Најјефтиније и укусно врши урамљивање слика специјална радња ЈУЛИЈУС МАРТИНКО, Нови Сад, Милетићева ул. 8.

Што те љубим?

Што те љубим мој анђеле?
Као очи своје,
И ко добра мати живот
Јединице своје.

Што за тобом сада чезнем
И млад живот губим
Ах, зашто те цвете мајски
Већ сад смртно љубим.

Да, љубим те, јер си диван
Препун си красоте
У теби ми само има
Највеће доброте.

Срдашце ти скрива душо.
Сваког слатког раја
А душа ти блага пуна
Нежних осећаја.

Поглед ти је благ и мио
Као небо плаво
Ах, реци ми дал'ме љубиш
Најсветија славо?....

Крагујевац, 15 децембра 1930

Злата Милошевићева.

Изврш. бр. 832/1927.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бр. 8483/1925 у корист тражиоца извршења Штолц и Синови из Новог Сада (кога заступа Др. Григоријевић адвокат) против извршеника из Н. Сада за наплату 1717 динара главнице и прип. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гв. 8483-1925 и процењене на динара 26000 разна собна намештаја.

Јавна ће се дражба одржати на дан 30 децембра 1930 у 11 сати пре подне у Новом Саду Јована Суботића улица 16.

Нови Сад, 24 новембра 1930.

СТ. ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 232/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће на основу одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду бр. 11758/1930 у корист Мишков Гавре заст. по Др. Миливоју Григоријевићу, адвокату из Новог Сада, ради 35.000 динара главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнице: коњ, крава, собни намештај, поњовце, ћилме, које су процењене на 6400 динара.

Јавна ће се дражба одржати на дан 30 децембра 1930 у сати у Бегечу у кући овршеника.

Нови Сад, 22 новембра 1930.

АЛЕКСАНДАР ОРЛОВ
судски извршитељ

Изврш. бр. 314/2-1930.

Дражбени оглас.

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретне овршеника пописа-

не у пленидбеном записнику Гв. број 4860/1930 и то: мотори, справе, резервоари, буради, кревети, ормари, умиваоници, астали, столице, фуруне, огледала и зидне слике процењене на 21.200— динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Трговачка и Обртна Банка заст. Др. Лустиг Фердинанд адвокат у Новом Саду, ради 15.000 динара главнице и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 31 децембра 1930. у 9 часова пре подне у Новом Саду у Железничкој улици број 100.

Нови Сад, 20 новембра 1930.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 191/1930.

Дражбена објава

Потписани судски извршитељ у смислу § а 102 зак. чл. 60-ог 1881 год. овим објављује да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду број 8118/1929 у корист тражиоца извршења „Дунав“ осиг. друштво из Новог Сада заступаног по адвокату Дру Хандлер Сигмунду из Новог Сада против извршеника ради намирења Дин. 583 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретне које су пописане у пленидбеном записнику Бр. Гв. 3481/1930 год. и то по именце: канабе, тоалет огледало, два жута двокрилна ормана, један чардак од 2¹/₂ хвата и т. д. процењене на 8900 динара.

Дражба ће се одржати 24 децембра 1930 у 3 сата после подне на лицу места у Новом Врбасу, у стану дужника.

У Кули, 11 децембра 1930.

ТИГЕРМАН ЕРНЕСТ
судски извршилац

Изврш. бр. 9/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће на основу одлуке Кр. Среског Суда у Н. Саду бр. 7085/1930 у корист т. т. Лудевит Клајн из Загеба, заст. по Др. Стевану Адамовићу адвокату, из Новог Сада, ради 6998 динара главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнице: пољопривредне машине, моторе, делове машина и мотора, које су процењене на 27850 динара.

Јавна продаја одржаће се дне 30 децембра 1930 у 10 сати пре подне у Новом Саду у Железничкој улици број 100.

Нови Сад, 29 новембра 1930.

А. Орлов
судски извршилац

Изврш. бр. 286/1929.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 2262/1929 у корист тражиоца извршења Гебридер Церф из Беча (кога заступа Др. Хандлер адвокат) против извршеника из Новог Сада за наплату 401 шил. главнице и прип. на

јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гв. 6356/1930 и процењене на динара 20400 разно покућство.

Јавна ће се дражба одржати на дан 21 јануара 1931 у 11 сати пре подне у Новом Саду Београдски кеј бр. 11.

Нови Сад, 15 децембра 1930.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршилац.

Изврш. бр. 95-930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће на основу одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду број 11155-1930 у корист М. Ј. Елисингера и Син из Беча, заст. по Др. Лампел Бели, адвокату из Новог Сада против оршеника из Н. Сада ради 10.309 динара главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнице: вино, буре, пољопривредне машине, моторе, делове машина, собни намештај, које су процењене на 27.850, — 11.209, — 331.529 дин.

Јавна продаја одржаће се дне 30 децембра 1930 у 10 сати у Новом Саду у Железничкој улици 100 и Краља Матије 1.

Нови Сад, 29 новембра 1930.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршилац.

Изврш. бр. 616/1928.

Дражбена објава.

Потписани судски извршитељ у смислу §-а 102 зак. чл. 60. из 1881 овим објављује, да ће се услед решења Кр. Среског Суда у Н. Саду бр. 5856/1928 у корист повериоца Триглав Друштва за Осиг. и Реосиг. Фил. у Новом Саду заступаног по адвокату Др-у Тибор Дезидеру из Новог Сада а против дужнице у Парабућу на јавној дражби продати пописане покретнице у записнику од 16/X 1928 године и процењене у вредности од динара 9795, а које се састоје из предмета: 4 буради новог вина од 588, 548, 585 и 238 литара са бурадима заједно.

На основу решења Кр. Среског Суда у Оџацима Бр. Гв. 2511/6-1928 одређена јавна дражба, ради намирења заостатка потраживања од Дин. 1.015— одржаће се 24 децембра 1930 године у пола 11 сати пре подне на лицу места у Парабућу на стану дужнице.

У Оџацима, 26 новембра 1930.

СИМИЋ П. МИЛЕНКО
судски извршитељ.

Сваку нову књигу имаде стално на стоваришту књи-жара „Славија“.

ЗЕМЉИШТЕ

у Новом Саду,
Пирошки друм 104.

Површина 7200 m² од тога израђено за магацине, кућу за становање и канцеларију са телефоном, продаје се или изнајмљује од 1 јануара 1931 године. Упитати: Југословенску Стандард Оил Компанију, Загреб 6.

Поштански
претинац број 1.

Вреће

цераде и канап
најјефтиније код

АВРАМА ШИФА

завод за позамљивање врећа и церада.

Творничко стовариште: морске траве, коњске струне, љебета, гуртна, кудељних цевки и т. д.

НОВИ САД

Телефон 24-03. Брз.: Јутешиф

Подружница:

БЕОГРАД-САВА.

Тражите ценовник.

АПОЛО ТОН-„КИНО“

Од данас

100% немачки тонфилм

ПЕСМИ ЈЕ КРАЈ

У главној узози:

LIANE HAID

Штампарија Душан Чампраг
и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Отворио сам моју новоуређену ТРГОВИНУ ЛУСТЕРА

Сензација! Лустери светских марака!

ГЕЛБ, Футошки пут бр. 9.